

en eller anden Idé eller Forestilling, jeg ved kun ikke hvilken. Om man muligvis tænker sig, at Sparekasseinspektøren skal staa i nærmere Rapport til Ministeren, have lettere Adgang til ham end andre Tjenestemænd. Men det er jo fuldstændig forfejlet. En Minister tager hvilke som helst af de Embedsmænd eller Tjenestemænd, der hører under ham, og hører paa deres Mening, naar han har Anledning dertil, og har han ikke det, tror jeg, han lader være at høre deres Mening. I denne Henseende er Sparekasseinspektøren ikke og kan selvfølgelig ikke være anderledes stillet end enhver anden Tjenestemand, som hører under Ministeren.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreasen) — for hvis Udtalelser om Tilslutning til Lovforslagene i deres Helhed jeg er ham meget forbunden — fremdrog de Synspunkter, som hans Meningsjæller i det andet høje Ting allerede har gjort gældende, og jeg tror ikke, der for mig er Anledning til at gaa nærmere ind paa disse Spørgsmaal, som for en væsentlig Del er af vidtrækkende principiel Karakter, f. Eks. navnlig det, at Kommunerne skulde have Adgang til at kunne overtage Administrationen af Sparekasser, hvilket vilde betyde en fuldstændig Omvæltning af den Stilling, som Sparekasserne hidtil har indtaget. Der er imidlertid et Punkt, paa hvilket jeg maa fremdrage, hvad det ærede Medlem udtalte, nemlig i Henseende til Stiftelsen af nye Banker. Han henstillede til mig ikke at være uvillig til at give Dispensation med Hensyn til Kravet om, at Minimumsaktiekapitalen skal være 200 000 Kr., idet han særlig understregede, i hvilken Grad de store Banker griber om sig, opsluger de smaa Banker, og at det derfor vil være ønskeligt saa vidt muligt at lette Adgangen til Dannelsen af nye mindre Banker. Jeg er ingenlunde i det væsentlige uenig med det ærede Medlem i den Opfattelse, at det for Landets økonomiske Liv i det store og hele paa ingen Maade vil være ønskeligt, at der udvikler sig et Bankmonopol, saa at i Virkeligheden hele Pengevæsenet bliver koncentreret i faa mægtige Hænder. Men netop ud fra denne Betragtning kan jeg ikke undlade at gøre gældende, at det ikke er nogen Styrkelse for de lokale Interesser eller for de mindre kapitalstærke Erhvervskredse at have ganske smaa Banker. En lille Bank vil i Regelen være afmægtig, og naar man sætter Minimumskapitalen til 200 000 Kr., maa det sikkert siges under Hensyn til de Tal, man nu til Dags i vort økonomiske og finansielle Liv er nødsaget til at regne

med, at være en saare lille Bank, som man kan faa for de Penge. At der kan være Forhold, under hvilke der kan være Grund til at gøre Undtagelse, siger sig selv, og i saa Fald vil ogsaa Dispensationsretten blive benyttet. Jeg maa tilføje, at selv ved at indskrænke sig til denne Minimumskapital af 200 000 Kr. har man 3 Aars Frist til Indbetaling, ved de allerede bestaaende Banker endog 10 Aar, saa at de Krav, som stilles til de Kredse, der ønsker at have et saadant Pengeinstitut, næppe i mange Tilfælde vil være uoverkommelige.

Det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) rettede en Del Henvendelser til mig. Han spurgte, hvorvidt det kan være tilladt for en Bank at erhverve Majoriteten af en anden Banks Aktier, uden at Banken har opnaaet det Samtykke af Handelsministeren, som ifølge Lovforslaget kræves til Sammenslutning med eller Overtagelse af en anden Bank. Jeg skal dertil svare, at dette Spørgsmaal har ikke foreligget for mig til Overvejelse, saa jeg vil nødig paa staaende Fod binde mig til en bestemt Udtalelse derom; men mit første Indtryk er det, at hvis en Bank erhverver Majoriteten af en anden Banks Aktier, er dette en Form for Overtagelse af den paagældende Bank; i alt Fald bliver det meget nær det samme som, at den Bank, der erhverver Aktierne, bliver Herre over den anden Bank. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at dette er et Forhold, som vil falde ind under den nævnte Bestemmelse, saaledes at det ikke vil kunne være tilladt uden Handelsministerens Samtykke. Naar det ærede Medlem dernæst spurgte, om der ikke bør kræves administrativ Tilladelse ogsaa til Oprettelse af Filialer, er jeg bange for, at det vil være at gaa alt for vidt. Det kan være sandt nok, at en Del af de Filialer, som oprettes i den ene eller den anden Gade her i Byen, maaske er overflødige. Paa den anden Side er det et rent forretningsmæssigt Spørgsmaal, hvad et Pengeinstitut mener at være i dets egen Interesse, og ikke mindre, hvad der kan være til Tjeneste for Publikum. Det er dog aldeles givet, at det at have et Bankkontor i sin Nærhed i mange Tilfælde er en stor Bekvemmelighed, og dette er afgørende for, at Bankerne stræber efter at oprette et betydeligt Antal Filialer. Endelig fremhævede det ærede Medlem med Hensyn til det Paabud, der forpligter Banker og Sparekasser til at give Meddelelse til Kautionisterne, naar Debitor udblever med sin Betaling, det samme, som jeg har udtalt: at i Grunden hører denne Bestemmelse ikke hjemme i disse to Love. Det